

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Registrační číslo CZ.1.07/1.4.00/21.1257

I/2 Inovace a zkvalitnění výuky směřující k rozvoji čtenářské a informační gramotnosti	VY_12_INOVACE_20
Název vzdělávacího materiálu	Pohádky z mechového lesa
Jméno autora	Mgr. Romana Niebauerová
Anotace	Hodina čtení ve druhém ročníku s využitím práce ve skupině
Očekávaný výstup vzhledem k RVP	Seznamování dětí s knihami o přírodě Plynulé čtení, orientace v textu Výtvarný doprovod – ilustrace, ilustrátor
Rozvíjené klíčové kompetence	Kompetence sociální a personální - účinně spolupracuje ve skupině
Průřezové téma	Osobnostní a sociální výchova - utváří a rozvíjí základní dovednosti pro spolupráci
Časový harmonogram	1 vyučovací hodina
Použitá literatura a zdroje	J. Pechová : Pohádky z mechového lesa
Pomůcky a prostředky	Kniha J. Pechové : Pohádky z mechového lesa

Úkol – práce s textem

Seznámení s knihou J. Pechové : Pohádky z mechového lesa

Rozlišení pojmů spisovatel, ilustrátor, ilustrace

Krátký rozhovor o knize (příběhy o přírodě, zvířátkách, vzájemná pomoc obyvatel lesa, uplatnění fantazie v příběhu, dobrý konec každé zápletky apod.)

Tiché čtení příběhu „O slavné motýlí veselce“

Společná beseda – ověření pochopení obsahu textu

Skupinová práce

Losování žáků do skupin po 3

Připomenutí pravidel práce ve skupině, určení kapitána

Práce ve skupinách s pracovními listy (vysvětlení úkolu, stanovení časového limitu)

Hodnocení skupinové práce i pracovních listů

Předčítání dalších vybraných příběhů z knihy s důrazem na správnou intonaci, přízvuk, pauzy apod.

Zhodnocení hodiny

O slavné motýlí veselce

Jednou ráno, sotva sluníčko vypilo rosu, přiletěla nad mechovou paseku písnička.

„Tydlantá, tydlidá,“ zněla líbezně, až z toho hrálo u srdce. Mechechuláci tu líbeznou písničku chvíli poslouchali, a pak za ní běželi, jako by je přitahoval nejsilnější magnet.

Písnička je dovedla až k borůvkové pasece. V borůvčí seděl cvrček Kalafunka a vyhrával na lupínkové housličky. V povětrí podle té písničky tančily motýlí motýlí tanec.

Byla to taková krása, až se Mechechulákům zatajil dech. Sedli si vedle Kalafunky, bradu si podepřeli dlaní a dívali se, jak motýli zlehýnka tančí nad mechovou pasekou.

„Nedivím se, že se vám ten tanec líbí,“ zamnul si spokojeně dlaně Kalafunka. „Je to totiž tanec svatební.“

Mechechuláci udiveně zdvihli obočí.

„Znamená to, že dnes mají motýli svatbu?“ Kalafunka přitakal a dál se chystal táhnout smýčcem po strunách.

Ale Mechechuláci ho zarazili: „Když svatba, tak svatba, jak má být.“

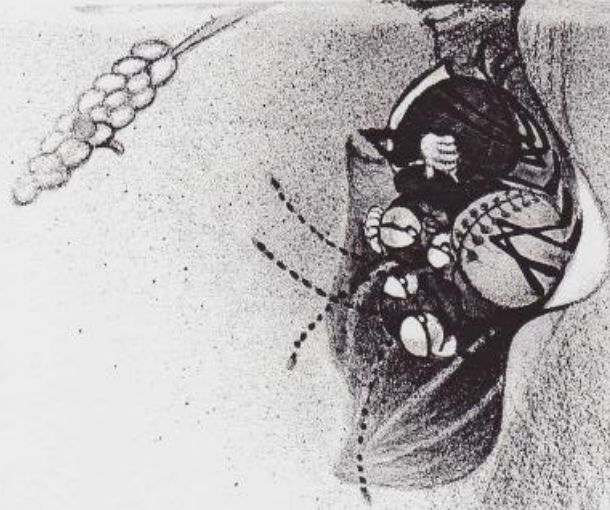
A pak začali vypočítávat na prstech, co se jim na té veselce nezdá: „Nevěsta bez závoje, ženich pro ni nemá kytku a chybí i slavnostní fanfáry.“

Slíbili, že to všechno zařídí, a hned se vydali ke studánce.

„Chodí sem rusalky a víly z širokého okolí,“ spustili s prosíkem. „Nemůžeš nám říci, kde sehnaly hebké závoje?“

Studánka se na ně podívala modrým očkem a usmála se: „Rusalkám a vílám tká závoje noc ze stříbrného svitu měsíce.“

Mechechuláci bezradně složili ruce do

klína: „Na tmu čekat nemůžeme, protože motýlí svatba je právě na spadnutí.“

Studánka je hned chlácholila: „Nevěstu by stříbrný závoj stejně nepotěšil. Byla by v něm jako obložená trním.“

A přemýšlela, až jí po hladině běžely vlnky, kde závoj pro motýlí nevěstu vzít.

Potom řekla: „Musí být lehký jako dech.“
A v tu chvíli dostala nápad.

„Připravte si dlaně,“ naporučila.

Mechechuláci hned poslechlí a čekali, čím je studánka překvapí.

Studánka na chvíli zatajila dech a potom vydechla obláček vodní páry. Mechechuláci ho chytili a hned páru načechrali do lehkého závoje.

„Děkujeme nastotísíkrát,“ děkovali studánce a běželi na borůvkovou paseku.

Kalafunka seděl pod borůvkou a ladil si lupínkové housličky. „Že konečně jdete,“ vítal je z daleka. „Svatba právě začíná.“

Mechechuláci mávali závojem nad hlavou a vesele hlaholili: „Obláčkový závoj je nad všechny závoje.“

A začali strojit nevěstu. Když byla jako obrázek, Mechechuláci ještě utrhli dvě bílé

sedmikrásky motýlímu ženichovi.

Jednou si ozdobil dlouhý černý frak, druhý kvítek podal nevěstě, a ona měla hned svatební kytku.

„Ty jsi nejhezčí nevěsta,“ udělal na ni oči motýl.

„A ty nejpěknější ženich,“ mávala na něj řasami motýlí slečna.

Když se na sebe dost vynadivali, zatleskali křídly: „Teď jsme pěkný pár a můžeme slavit slavnou svatbu.“

„Ještě chybí fanfára,“ vzpomněli si skřítki Mechechuláci a běželi ke svlačci půjčit si rozkvetlou růžovou trumpetu.

Svlačec podal každému jednu a pak už jen poslouchal, jak lesem trojhlasně zní slavnostní fanfára a svolává hosty na motýlí svatbu.

Sotva se všichni na té svatbě sešli, vesele se roztočili v kole a Kalafunka jim k tomu hrál na lupínkové housličky písničku za písničkou.

Pracovní list

„O slavné motýlí veselce“

1. Skřítkové z příběhu se jmenovali:

- Tydlidánci
- Mecháčci
- Mechechuláci

2. Kalafunka byl:

- cvrček
- mravenec
- brouček

3. Nevěstin závoj byl utkaný:

- ze stříbrného svitu měsíce
- z mlhy
- z obláček vodní páry

4. Motýlí ženich dostal od skřítků:

- dvě sedmikrásky
- dvě pampelišky
- jeden tulipán

5. Trumpetu na slavnostní fanfáru půjčil skřítkům:

- zvonek
- svlačec
- chrpa